

Клуб «Патріот» в дорозі: крейдяне есе і багато іншого...

Вже більше 10 років у ХНТУСГ ім. П.Василенка діє краєзнавчо-туристичний клуб «Патріот», який об'єднує людей, що люблять подорожувати.

В червні знов доріжка покликала нас недалеко. На Дворічанщину. На екскурсію до одного з найбільш мальовничих місць Харківської області - Національного природного парку «Дворічанський» - єдиного місця на території України, де збереглась недоторкана природа крейдяних відшарувань.

«Ну що там можна побачити?» – запитували ті, хто мандрує лише з телевизором. А ми побачили диво оксамитове! Навіть не стільки побачили, а й відчули на дотик ту неповторну м'якесеньку, ніжну, як шкірка маленького лошати шовковистість біло - зеленої стежини. Хоч і були в подорожі «сюрпризи» - далека відстань, яку довелося пройти, щоб зупинитися на пікнік! Та подолали легко і спогади залишилися тільки приємні! В цю подорож треба було їхати хоча б тому, щоб побачити з якою увагою та ніжністю збирав букет польових квітів чоловік для своєї дружини, котра саме в цей день, в подорожі, святкувала свій день народження. Я думаю, що такий день народження залишиться в пам'яті надовго!

В подорожі чекало нас і знайомство з експонатами та історичними матеріалами всесвітньо відомого вченого - мікробіолога, першого українського лауреата Нобелівської премії Іллі Мечникова, який народився на Дворічанщині. В музеї Центру дитячої та юнацької творчості ми дізналися про шляхи, що стосуються відродження його пам'яті в районі та зокрема на Україні.

*Я кану все. Я вірю в кілометри —
обвітрені, задихані і злі.
Багато їх у матірки Деметри,
Котра була богинею землі.
О, розтопай шляхи мені, богине!
Світ за оті від себе забійку.
Рятуй мене, врятуй мене, бо гинє
моє душа, задивлена в гущу.
Так ніжно, так беззахисно, так віддано,
так всуперек істерезому чмц.
Врятуй мене розлуккою і віддамо, —
ні спогаду з тобою не візьму.
В гірких оазах сонячної цедри,
де гірн тримає зливу в рукаві,
де тільки веретні, дерев'яні зеври,
насяться в занорошеній траві, —
хай буде степ, хай буде ліс і гори,
хай вибухне земля твоя пралють,
коли сухі на око семафори
мені дорозу щастям перелють!
(Ліна Костенко)*

Від себе хочу додати: я дуже люблю подорожувати, тому що завжди все організовано на найвищому рівні - цікаво, затишно, комфортно! І цього разу градус зацікавленості теж був величезний: керівник клубу Кіреєва Світлана провела екскурсію краще за професійного екскурсовода, тому що була озвучена тема близька і зрозуміла кожному, і проявилася ця титанічна праця в підготовці лекції «Нові назви вулиць Харкова: чому та на честь яких особистостей вони перейменовані в

**«На світі можна жити без еталонів:
По-різному дивитися на світ:
Широкими очима, — з-під долоні,
Крізь пальці, — у квартиру, — з-за воріт.
Від того світ не зміниться нітрохи.
А все залежить від людських зіниць.
В широких — відіб'ється вся епоха.
У звужених — збіговисько дрібниць».**
Ліна Костенко

2015 - 2017 роках». Дякую за інформаційне наповнення, дуже пізнавальна інформація! Згадалися слова Олександра Білаша:

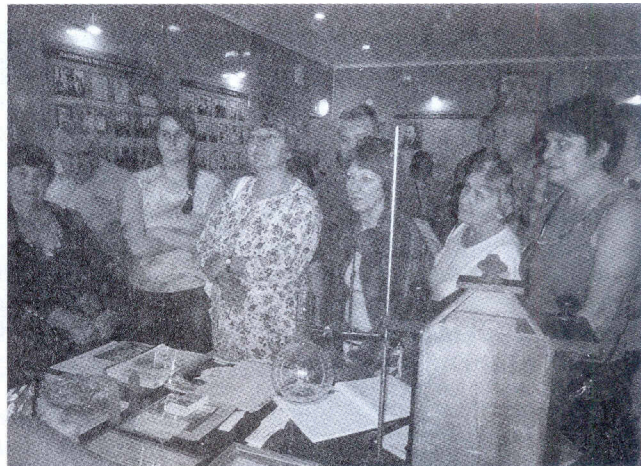
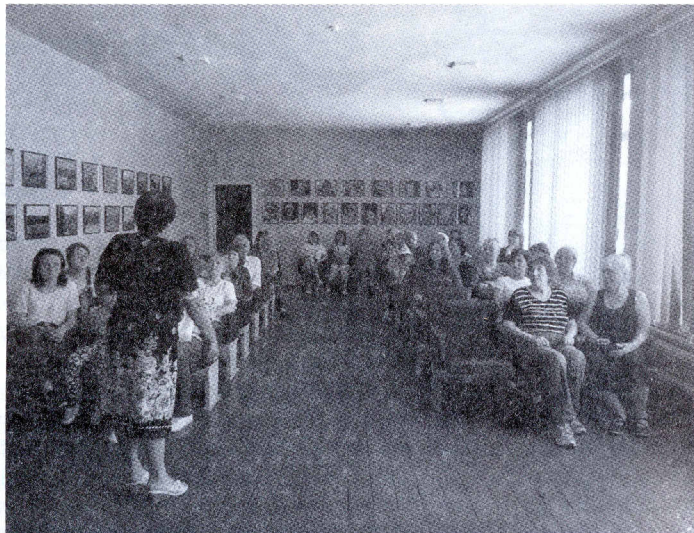
*«Перший раз людина помирає
Як закінчує своє буття
Другий раз — коли її карає
Пам'яті людського забуття»*

Тож перипетії з перейменуванням вулиць так і ставалися: когось воскресили, когось «розстріляно» вдруге... І ще про Харків від Анатолія Казакова:

*«Мремель — Рабло и Сьвіка
Марка трамвая и «ШО»
Города Харькова марка
В нем нам жить хорошо!!!
Квйтка — Каразин — Бекетов
Турченко — Биков — Бернес...
Город певцов и поэтов,
чтоб ты в веках не исчез!!!»*

Вношу пропозицію: тут вже не методичку треба видавати - про наш «Патріот» треба книгу писати. Багато-тому. З ілюстраціями!!!

Подорожуємо Україною

*Найактивніший учасник подорожей клубу,
СЬОМАК Тетяна.*